

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Károli-Jele ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelő
9-11 óra között,
Bologna, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETESI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK ÁRA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többzori hirde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés helyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lípót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

61. szám.

Brassó, Csütörtök, június 2-án.

III. évfolyam 1887.

A tűzkárosultakért.

A koronától le az utolsó kunyhóig mély megindulással fogadta az ország Toroczkó, Eperjes és Nagy-Károly pusztulásának borzasztó hírét.

Az első magyar ember, apostoli királyunk volt az első, ki a vész percében tetemes segélyösszegekkel járult a tűzkárosultak nyomorának enyhítéséhez. Őt követte s követi nemes példájában hű országa.

Toroczkónak az első segélyt az E. M. K. E. nyújtotta s a hazafias magyar sajtó még folyton gyűjtéseket rendez az elpusztult városok nyomorban színlődő lakói javára.

A merre magyar szív dobban, ott fájdalmas érzést keltett a két virágzó város s a fejlődésében lévő erdélyrészi bányaváros szerencsétlen sorsa. S mint Szeged pusztulását a haza népei áldozatkészségükkel akarták ellensúlyozni, úgy kell e három városért is meghozni minden lehető áldozatot.

Az E. M. K. E. brassómezei választmánya május hó 27-én tartott ülésében foglalkozott ezen szomorú tárggyal. — Készséggel, örömmel járulna a könyöradományokhoz saját pénztárából, ha alapszabályai nem gátolnák ebben.

Azért elhatározta, hogy e helyen nyilvánosan hívja fel városunk s megyénk lakosságát, hogy adakozzék a szerencsétlen testvérek pillanatnyi szűkségének enyhítésére.

Választmányunk nem akar senkinek terhére esni s azért nem bocsát ki gyűjtőleveket sem. A ki adni akar, adjon saját elhatározásából. De adjon mindenki valamit. A legcsekélyebb adomány ép oly kedves a szegényebbtől, mint a legnagyobb a gazdagtól. Adjon mindenki körülményeihez képest.

Az adományokat közvetlenül rendeltetésük helyére juttatjuk s lapunkban nyilvánosan nyugtázzuk.

Polgártársak! adakozzatok a tűzkárosultak javára!

Brassómezei közönsége minden alkalommal tanujelét adta áldozatkészségének s nagylelkiségének, valahányszor csak kérés szózat intéztetett hozzá. Szegednek mintegy ezer frtot adott e megye lakossága. Adjon legalább is ennyit Eperjes, Nagy-Károly és Toroczkó javára. — Adományokat elfogad e lap szerkesztősége.

Ki gyorsan ad, kétszer ad.

Polgártársak, honleányok, testvérek — adakozzunk!

Brassó, 1887. május hó 30-án.

Az E. M. K. E. brassómezei választmánya nevében:
Kóós Ferencz, elnök. Szerényi József, jegyző.

Segesvár — Medgyes.

A szász-német néppárt szebeni központi választmányának választási kiáltványa lassan-lassan visszhangot ad majd egyik, majd más szász városban.

Amott a kormány tulkapásairól, a nemzetiségek elnyomásáról, a törvényhozás igazságtalanságáról van szó, — emitt maga a független választó-közönség, tekintélyes szász polgárok jelentik ki ennek az ellenkezőjét.

Nemrég tízenyolcz tekintélyes segesvári szász polgár jelentette ki nyilvánosan, a választó gyűlésen, hogy ők s elvtársaik nem érhetnek egyet a szász-német néppárt elveivel s a szász-ság reális fejlődésének biztosítékát épen a kormányban s pártjában látják. Azért tehát csatlakoznak a szabadelvű párthoz.

Alig hangzott el ezen bátor szász polgártársak szózata, — kik június hó 5-én tartják

pártgyűléstük — már is visszhangra talál egy másik, még szászabb városban: Medgyesen. Itt husz független választó tesz hasonló nyilatkozatot. Sokkal világosabban, nyitabban szólnak elítélőleg a szász párt politikájáról s bizalomtól telten a szabadelvű pártról.

„Meggyőződünk — úgy mondanak — hogy vezetőink, kiket husz éven keresztül követtünk, nem vezettek jó uton. Bajaink szaporodnak és barátaink száma fogy. Mindenfelől, az egész hazából általunk tudunk szerint meg nem érdemelt szemrehányások érnek minket politikai magunktartása miatt, és e szemrehányásokat valóban nem ellensúlyozhatják a „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“-nak, vagy medgyesi levelezőjének még oly meleg dicséretei sem. Nem akarunk küzdeni a kormány ellen, mely több mint tíz év előtt apostoli királyunk ő Felségének bizalmából az állami ügyek élére állítottat s azóta e bizalmat és a képviselőházi többséget magának folyton megtartani tudta. Békés polgárok és alattvalók vagyunk és békét óhajtunk. E mellett szász népiünknek hű fiai vaggunk és maradunk; hanem úgy gondoljuk, hogy népiünk érdekét jobban szolgálhatjuk béke által, mint izgató harczzal, — olyan harczzal, mely eddig csak kárt okozott, de a melynek még egyetlenegy jó eredményét se láttuk.“

Ezt az ítéletet szászok, tisztességes, becsületes, független szász polgárok mondják.

Sok idő, husz év kellett ahhoz, míg a szász nép jobbjai belátni kezdték, hogy a szász nép igaz érdekeinek távolról sem tesznek jó szolgálatot, ha örökös szélmalom-harczot folytatnak a magyar állam s annak minden kormányai ellen.

Alkotmányos életünknek két évtizede van hátunk mögött. S bámulatos, hogy e két évtized alatt az erdélyi szászok egyetlen kormányban sem voltak képesek feltalálni érdekeik képviselőjét. Sajátságos, hogy bár husz év alatt a magyar állam egyetlen kísérletet sem tett a magyarországi németiség elnyomására vagy megmagyarosítására, mindazonáltal a szász nép elnyomatással és magyarosítással ámitatlik.

A medgyesi szászok hivatolt nyilatkozata ékesen czáfolja meg ezen husz év óta szakadatlanul hangoztatott vádakat.

E czáfolatnak kettős értéke van. Először: szászok mondják s pedig független szászok, a kikre pressziót gyakorolni nem lehet.

Másodszor: Nagy-Küküllőmegyéből hangzik e szózat. Azon megyéből, melynek főispánja, gróf Bethlen Gábor, valóságos réme — már t. i. képzelt réme — a szászoknak. Hisz alig van egy-egy száma a szász lapoknak, melyben egyik vagy másik „főispáni erőszak“-ról ne volna említés téve. És épen e megye független szászai az első, kik nyíltan szakitának husz éves politikájukkal, elítélik eddigi pártjukat, kijelentve, hogy ők csatlakoznak a kormányhoz, mert egyedül ettől várják németiségük sértetlen megőrzése mellett a szászok szellemi és anyagi erősödését, érdekeik fejlesztését és védelmét.

Mit jelent ez? Azt, hogy a szász nép kezd tisztán látni, s hogy gróf Bethlen Gábor tízenegy évi főispánsága alatt mindég következetes, erélyes politikájával tiszteletet tudott kivívni a szászok előtt azon magyar államnak, melyet megyéjében ő képvisel. Jelenti azt, hogy gróf Bethlen Gábor határozott, kételyt nem tűrő, rendithetetlen politikájában, bámulatos erélyében soha nem lépte át ama határt, mely a nemzetiségek jogait sértené. Ha csakugyan erőszakról lehetne ott szó, bizonyára nem akadna szász ember, ki átállana azon kormányhoz, melynek közegei erőszakot gyakorolnak reájuk.

De a segesvári és medgyesi szász testvéreknek épen amaz erély imponált, mely — a mikor az állam érdekeit s méltóságát hatalmának teljességével védi — nem sérti meg a mások jogait sem. A szászok meggyőződhetek Tisza Kálmán minisztersége alatt, hogy minden kísérlet, mely a magyar állam integritása ellen bármely oldalról intéztetik, erélyesen visszaveretik s megtoroltatik. De meggyőződhetek egyuttal arról is, hogy hazánkban minden nemzetiség jogai egyaránt s egyenlő védelemben részesülnek a kormány és közegei részéről.

Ezt proklamálja különben a segesvári s medgyesi szászok nyilatkozata is. — A ki ismeri a szász nép türelmességét s nemzetiségi szívós ragaszkodását, az tudni fogja, hogy az elégtelenség az eddigi politikai irány miatt igen nagy lehet, ha szakadás áll be közöttük. — Az igazságnak diadalmaskodnia kell. Mi hiszszük, bizunk benne, hogy eljő az idő, midőn az összes szász-ság velünk egy zászló alatt fog küzdeni közös ellenfelünk: a román ellen.

A segesváriak s medgyesiek proklamációja csak kezdet, mely terjedni fog, mint a csendben, lassan terjedő szikra, míg halomra dönti minden képzelt jogsérelmeiket. E mozgalom egészséges alapon indult meg s ez biztosítéka maradandó voltának. Üdvözljük segesvári s medgyesi szász testvéreinket! Fogadják testvéri jobbunkat s legyenek meggyőződve, hogy a magyar kormány védőszárnyai alatt a szász népnek — eredeti németiségének sértetlen fenntartásával — szellemi és anyagi jóléte emelkedni fog.

Üdvözljük őket s gróf Bethlen Gábor főispánt, kinek tízenegy év óta, folyton egy-egy diszes virággal gyarapodó koszorújának ez újabb, egyik legdiszesebb levele lesz.

Belföld.

Brassó, június 1. (A román vámtárgyalások.) A bukaresti „Telegraful“ írja: „Jövő szerdán, június 1-én fognak Bécsbe felmenni azon bizottság tagjai, kik a vámszerződés feletti alkudozással vannak megbízva Ausztria-Magyarországgal. A kormány a bizottság rendelkezésére bocsátotta az ország közgazdászati érdekeinek ára nélkül lehető engedélyek programját és ama feltételeket melyeket cserében a mi kivitelnk számára kért engedélyezés esetén elfogadhatnak.“

A vámszerződés megkötése szeptember vége előtt már lehetetlen, mert a magyar országgyűlés csak szeptember 26-án ül ismét össze s a szerződésnek előbb törvényerőre kell emeltetni, hogy hatályba léphessen. Ha Románia küldöttei a mi előzékenységünket hasonló előzékenységgel viszonzandják, — úgy a szerződés bizonyára létrejő.

Brassó, június 1. (Uj főrendiházi tagok.) A hivatalos lap legujabb száma a következő legfelsőbb kéziratott közli: A főrendiház szervezetének módosításáról szóló, 1885: VII. törvényezik 5. §-a alapján minisztertanácsom előterjesztésére, Bohus Zsigmond Gáll József és Zichy Antal országgyűlési volt képviselőket a főrendi ház élethossziglani tagjaivá kinevezte. Kelt Budapesten, 1887. évi május hó 26-án, Ferencz József, s. k. Tisza Kálmán, s. k.

Külföld.

Brassó, június 1. — A francia miniszterválság véget ért. Rouvier vállalkozott kabinetalakításra mely következőkép létesült is már: Rouvier elvállalja a miniszterelnökséget, a pénzügyit, a távirda és postatárczát; Fiourens külügyminiszteri, Ferron tbnok (ki Gambetta idején a vezérkar főnöke volt) a hadügyi, Falliers a belügyi, Spuller a közoktatási, Mazeau az igazságügyi, Barbey a tengerészeti, Daufresme a közmunkaügyi és Barbe a földművelési tárczát veszik

át. A meglepő benne a hadügyminiszter, Boulanger elejtése, mi különösen Németországban fog kedvezően fogadtatni.

A Szófiába visszatért regensek a miniszterek s diplomatikai testület fogadtatása alkalmával teljes megelégedésüket fejezték ki a lakosság hangulata felett, mely utjokban nyilvánult, és tekintettel a porta kezdeményezésére, azon biztos reményben vannak, hogy a bolgár kérdés legközelebb meg fog oldatni.

Ez európai láthatár má telyesen felleltelen. A béke biztosítva van. Csak a bolgár trónkérdés van még hátra, az melynek szerencsés megoldása megszilárdítja majd az egész helyzetet.

Figyelemre méltó bolgár hang.

— Román lapszemle. —

Nem régen olvastuk a lapokban a muszka „Novosti” című lapnak a szerbekhez intézett felhívását, hogy rázzák le magukról az osztrák-magyar protekciót és fogadják el — közös szláv érdekből — az orosz. Sztojanov szabadelvű bolgár képviselő most Szófiából megérteti a bukaresti „Telegraful”-ban, hogy mi különbség van az osztrák-magyar és az orosz protekció között. — Adjuk belőle a legérdekesebb részletet:

„A milyen természetes — ugymond — Bulgáriában az orosz, épen olyan természetes Szerbiában az osztrák-magyar protekció. Maga Gorcsakoff herceg is azt tanácsolta a berlini szerződés idejében a szerbeknek, hogy Bécsben keressenek támogatást, a mely nagy előnyükre válhatand. Szerbia elfogadta a tanácsot és határa a nisi, piroti és vranenszki kerületekkel lett kikerekítve. Ausztria védte Berlinben a szerb ügyet s az osztrák magyar protekció ez idő óta Belgrádban gyökeret vert.

Összehasonlítva az orosz protekciót Bulgáriában az osztrák-magyar protekcióval Belgrádban, ez utóbbi csak gyermekjáték. Egyetlen osztrák katonatiszt nem teszi lábát szerb földre; Szerbiában nem kormányoznak az osztrák konzulok avagy osztrák katonatisztek; Szerbiában nem szerveznek az osztrák konzulok összeesküvéseket, forradalmakat, nem buktatják meg a kormányt s nem hívják más minisztereket, — a mint ez Bulgáriában történt.

Szerbiában a protekció emberies, méltó, illemes, szükséges és türhető. Ott nem alkottak évente husznál több ünnepet az osztrák császár dicsőítésének ünneplésére. A szerb sajtó szabadon mondhat ítéletet ama protekció felett, a nélkül, hogy ezért megbüntetnék. Ha Szerbia ma a bécsi bankoknak tartozik, ezt a kölcsönt nem forgópisztolyal csavarták ki, hanem a kamara hatalmazta fel a kormányt. S vajon nem kötötte volna Szerbia ezt a kölcsönt még akkor is, ha Belgrádban épen az orosz protekció uralgott volna? — Legyen bármiként, el kell ismerünk, hogy Ausztria lovagiasan teljesítette Belgrádban védői szerepét. Midőn Szerbia Pirotnál válságos helyzetbe jutott, Khevenhüller osztrák konzul megjelent és megmentette. Tisztelet az ilyen védőnek!

„Lássuk most már, — így folytatja tovább — hogy miképen bánt velünk a mi protektorunk! Hogy viselkedett ez a védő, a ki, mint a „Novosti” mondja nekünk, a szláv népek erejét saját erejének teki ti a szláv világ ellenségeivel szemben? Felelték-e? Kérdezzük a bolgárokat, kik maguk is szlávok: kiért imádkoztunk mi és égettünk el templomainkban annyi gyertyát? Kinek hangja, mely sólyom sivitásként hangzott szeptember 6-án, némittatott el a moszkvai, szentpétervári, prágai, zágrábi, belgrádi és szofiai sarlatánok által? Miért kelünk volt fel, ha nem a két Bulgária unióját? Mit akartunk egyebet? Volt-e szándékunk meghódítani a Szófia-templomot? (t. i. Konstantinápolyban) Megakartuk-e szállni Gaecinát? Elakartuk-e lopni Moszkvából a császár harangot, a császár ágyut? Miért? Feleljetek! Miért parancsoltátok meg, hogy itt hagyjanak az orosz tiszték, kinek havonként 1000—2000 frankot fizettünk? Miért biztattátok a törököket, hogy törjenek ránk, hogy lépjenek át Ruméliába s öntözzék meg bolgár vérről? Hát nem vagyunk mi szlávok? Hát nem tekintettünk epedve Moszkvára?”

„A sarlatán szlavofilek azt az eszmét terjesztik, hogy Ausztria egyetlen eszköztől sem hátrál, midőn a szlávok leigázásáról van szó. Hála istennek nem ismerjük az Ausztria által használt eszközöket; még eddig megmentette Isten attól, hogy ezzel az álammal harezba keveredjenek. Ennélfogva csak arról beszélünk, a mit tudunk.

Kérjük a „Novosti” stb. lapok szerkesztőit, hogy feleljenek? Tette-e Ausztria csak tizedrészét is annak Szerbiában, a mit a mi Russia protektorunk tett Bulgáriában? Ellopta-e éjnek idején Belgrádban Szerbia fejedelmét? Mennyi valaha olyan katonai szab-

rapa mint Kaulbars, ki városról városra, faluról falura utazik, hogy a népet megvesztegesse, fölkelést támaszson és felkelő bandákat szervezzen? Megvásárolta Ausztria Szerbiában bizonyos aljas egyéneket, hogy ezek fellázadjauak, gyilkoljanak és becsületes emberek háza alá dinamitot tegyenek? Szomorú, nagyon szomorú, hogy mindezeket még nem fontolták meg a csehpart, a szerb radikálok és a Sztaresevicsek.”

„Nem ohajtottuk volna látni, hogyan védtek volna meg a pauszsláv moszkvaiak által küldött kozákok, a cseh és horváth katonaságot! Irodalmuk, nemzeti kulturájuk egy pillanat alatt el lett volna kobozva a rendőrség által és helyettesítve egy Moszkvából küldött haranggal. A cseheknek és horvátoknak (hát a mi románainknak? Szerk.) legvilágosabb példa a belgrádi bulgár középiskola Bessarabiában, a hol máskor pezsgött az élet, a honnan világosság terjedett és ma? Oh! E középtanodát elkeresztelték „III-ik Sándor”-nak s egyéb semmi.”

„E szerint boldog Szerbia, hogy neki más protektora van.”

Czenkalji.

Az írók Brassóban.

Az „Írók s művészek társasága”-nak küldöttéi kedden délelőtt a személyvonattal városunkba érkeztek.

Az E. M. K. E. brassómezei főkegyeletének választmánya, élén Koós Ferenc kir. tanácsossal, mint elnökkel, már a vonat érkezése előtt várta a vendégeket a pályaudvaron. Mikor a vonat berohogott a pályaudvarba s a vendégek kiszállottak, Koós Ferenc elnök következő zamatos beszéddel üdvözölte őket:

„Mélyen tisztelt urak, kedves honfitársaim!

A Brassó városi és Brassó vármegyei magyarság hazafias örömmel üdvözölte azt a kellemes tudósítást, hogy a magyar írók és művészek társulata a folyó év nyarán itt az erdélyi kerületben tervezett kirándulása alkalmával Brassó városát és Brassó vármegyét is megfogja látogatni.

Az E. M. K. E. Brassó vármegyei főkegyeletének, a brassói magyar kaszinónak s általuk az összes magyarság nevében van szerencsém üdvözölni önöket uraim ez ünnepélyes pillanatban, mint a magyar írók és művészek társulatának küldöttségét. Jól tudjuk, hogy azért fáradtak hozzánk, hogy szorosabbra fűzzék azt a hazafias köteleket, mely a magyar nemzet minden egyes tagját a haza szellemi munkásaival egybe kell, hogy kapcsolja.

Jól tudjuk, hogy azért jöttek hozzánk, hogy nekünk segédkezetek nyujtsanak egyengetni az utat, előkészíteni ama nagy nap eseményeit, midőn szerencsések leendünk a magyar írók és művészek társulatának összes tagjait itt ezen a helyen hazafiai örömtől dobogó szívvel üdvözölhetni.

Nagy és emlékezetes nap leend ez városunk és megyénk történetének évkönyvében.

Hozta azért Isten önöket uraim körünkbe! Előre is biztosíthatom, hogy bennünk őszinte testvéreiket üdvözölhetik s hogy önökben mi is édes testvéreinket üdvözölhetjük; ezt már előre bebizonyították azzal, hogy a haza szívéből minket itt édes hazánk egyik legtávolabb pontján is felkeresni és velünk testvéri jobbot szorítani szívesek valának.

Nem pusztá időtöltés, hanem komoly munka várakozik uraim önökre e nemes város falai között, hova mindjárt bevonulunk. Azonban lelkesítse önöket ama kitüntető helyzetük meggondolása, hogy önök a legelső, kiket, mint a magyar írók és művészek társulatának kedves előhírnökeit, mióta nemes Brassó városa áll, annak falai között, itt lakó magyar testvéreik üdvözölni szerencsések lehetnek.

Éljen a magyar írók és művészek társulatának derék küldöttsége!

Éljen a magyar írók és művészek társulata!

Éljen a haza!

Az éljenezések elhangoztával Dr. Molnár Antal orsz. képviselő ép oly megleghangu beszéddel válaszolt, megköszönve a szívélyes fogadást. Ezután a társaság kocsikra szállt s behajtatott az „Európa” szállodába, hol a vendégek elszállásoltattak.

A vendégek névszerint: Abafi (Aigner) Lajos, Bossányi István; Dolinai Gyula; Fekete József; Hevesi József; Horváth Zoltán; Dr. Molnár Antal; Szana Tamás és Szohner Antal.

A társaság együtt is maradt, majd megnézte a város nevezetességeit, körsetát tett, mig nem déli 1 órakor ebédhez ültek, melyen mintegy 50 személy vett részt. Ott voltak többek között: a vendégeken kívül: Koós Ferenc kir. tanfelügyelő; Dr. Weisz Ignác ügyvéd; Dr. Otobán Nándor honvéd dandár-orvos; Vizi József törvényszéki bíró; Szent Balint illetékkiszabási hiv. főnök; Molnár János ref. lelkész; Rombauer Emil főreáliskolai igazgató; Skita Mihály járásbíró; Nagy Gyula erdőfelügyelő; Nagy János

bankigazgató; Mayer József kir. tanácsos; Dr. Kádebó Ferenc ügyvéd; Orbán Ferenc, az áll. középkeresk. isk. igazgatója; Szerényi József lapszerkesztő; Moór Gyula ev. esperes; Száva Gerő gyógyszerész; Folyovits Miklós kereskedő; Udvarnoki István telek. könyvvezető; Kóródy Mihály iparos; Józsa Mihály tanító; Szabó Incze, Zellner, Ujlaky vasúti mérnök; Barácz Sándor, Kilyéni Endre, Schuller Hugó s Végli Mátyás tanárok stb. stb. Ezeken kívül itt voltak Sepsiszentgyörgyről: Császár Bálint polgármester s Kovács Gábor s. lelkész, és a „Koloszvár” külön tudósítója: Gyaluy Farkas hírlapíró.

A második fogásnál Koós Ferenc felemelkedett helyéről és igen sikerült felköszöntőben üdvözölte a vendégeket, összehasonlítva őket a Noé bárkájából ki repült s zöld olajággal visszatért galambbal.

A szép felköszöntőre Dr. Molnár Antal orsz. képviselő gyönyörű felköszöntővel válaszolt. A brassói magyarság — ugymond — őrszolgálatot tesz a hazának, melynél nagyobb szolgálattal alig tesz valaki. Mint a Czenketőről szép a kilátás, olyan szép kilátásuk, jövőjük van itt a magyaroknak. Köszöni utból a szívélyes fogadtatást s poharát emeli a brassói magyarságért, melynek sikert kíván üdvös munkájához.

Dolinai Gyula poharát emeli Koós Ferencért mint a brassói kulturális centrumért s a mai összefogás rendezőjéért.

Dr. Otobán Nándor poharát emeli az augusztusi kirándulás sikerére addig is mint orvos — jó egészséget kíván a vendégeknek.

Molnár János nem elégszik meg a testi egészséggel, hanem lelki egészséget kíván az íróknak s művészeknek, kinek érkezését örömmel, várva várjuk.

Bossányi Iván a nemzetiségi egyetértésre üríti poharát.

Molnár Antal felköszönti kulturális életünk egyik kiváló egyéniségét: Mayer József kir. tanácsost.

Császár Bálint üdvözli a vendégeket Háromszék nevében.

Fekete József kifejezi azon óhaját, hogy a százszok az augusztusi ünnepélyek alkalmával csatlakozni fognak hozzánk s poharát üríti a magyarok és százszok testvérisülésére.

Száva Gerő az előpataki fürdőigazgatóság nevében üdvözli a vendégeket s meghívja őket Előpatakra.

Rombauer Emil igen szép felköszöntőben kifejezést adott azon aggodalmának, hogy itt egyesülés volna lehető a százszokkal, mert „mi nem értjük egymás nyelvét.” Bármennyire óhajtaná is az egyesülést, de ő lehetetlennek tartja ezt ez idő szerint. Csak egy mód van itt, mely valaha a kívánt eredményre vezethetne: a magyarság erősödése. A mely arányban erősödik a magyarság, oly arányban nő a siker. Csak a magyarság szellemi s anyagi erősödése biztosíthatja a sikert s ép ezért kéri az írókat, — működjenek ehhez közre.

Mig így folytak a szebbnél szebb felköszöntők, — a társaság a fekete kávéhoz ért, a mikor is — már fél négy óra volt kezdetét vette az értekezlet. Szerényi József előterjesztvén a programmot, melyet társaság azt általános tetszéssel fogadott. Az értekezlet élén eszmecsere közepette eltartott egészen 6 óra utánig s végre is azon határozatot hozta, hogy kiküldötte kebeléből a Koós, Weisz, Nagy Gyula, Orbán s Szerényiből álló bizottságot, mely a végleges program megállapítása iránt az írók társaságával közvetlen fog érintkezni.

Hat óra után a társaság szétoszlott, újból körül járt a városban. Egy része a vendégeknek még kedden este utazott el, más része elment tegnap reggel Sinaiába s este Bpestre.

Enyit az ügyről. Nem tehetjük azonban, hogy ugyanitt őszinte s teljes elismerésünknek ne adjunk kifejezést Bartha István vendéglősnek a jutányos, de kitűnő konyhát nyújtott bankett körüli elismerésre méltó fáradozásáért.

Brassó ipara és kereskedelme.

(Folytatás.)

Az egyes fontosabb iparcikkek a következő mértékben lettek a bel- vagy külföld számára elszállítva:

Kulacsos munkákból 10,660 frt áru a Bánát és Szlavonia, 19000 frt értékű Oláhország számára vitetett ki; kalaposmunkákból 10,000 frt értékű a belföld, 33,500 frt áru a külföldön adatott el; fésűs munkákból mintegy 6000 frt értékű ment ki; szűcsmunkákból 50,600 frt a bel-, 40,000 frt értékű ment külföldre; takácsmunkákból 200,000 frtnyi a Bánát, 128,000 frtnyi a külföld számára készített; flanel munkák 16,000 frt értékben a belföldön, 102,725 értékben a külföldön árusítottak el; szíjgyártó mun-

kák 15,800 frtnyi a bel-, 30,000 frtnyi a külföldön nyert vevő; timármunkákból 92 ezer frt árusított el a belföldön, ugyanannyi a külföldön; szappanárú 36,000 frtnyi az erdélyi részeken, 22,000 frtnyi a Bánatban adatott el; nyerges munkákból 124,000 frtnyi majdnem mind a külföldre vitetett ki; a cipész-munkákból 82,000 forintértékű vitetett ki; a cipész-munkákból egy a bel- mint a külföld számára 40,000—40,000 frt értékű szállítatt; közönséges asztalosmunkákért 64,000 frt jött be a külföldről; a posztolárúknak a belföldről 28,000 frtot, a külföldről 65,000 frtot vettek be az iparosok; pokrócz- és durva posztolárú 249,000 frtnyi ment a Bánat és Szlavonia számára, 62 ezer frtnyi a külföldre; fonott len 20,000 frt értékű Magyarországra, 8000 frtnyi a külföldre szállított.

Végül kefekötők, kordovánbőrkészítők, mézesbáb- és szegeszínalók mindannyian legnagyobb mértékben Oláhország és Moldva számára dolgoztak. Az akkoriban évenként kétszer tartani szokott országos vásárokon mintegy 100,000 ember jelent meg, 12,000 drb. szarvasmarha és 3000 ló hozatott elárúsítás végett vásárokra. Nagykereskedők akkoriban csak Nagy-Szebenben és Brassóban voltak, épen úgy mint ma is az erdélyi részeken ezek a városok vizik kereskedelmi tekintetben a vezérszerepet.

E virágzó ipar a közlekedési viszonyok változtaival sokat szenvedett, s a változás különösen a kisiparra majdnem halálos csapást mért. Az ok nemcsak ezen körülménybe rejlik; részben az iparosokban magokban van a hiba, kik a régi megszokotthoz ragaszkodnak, az igényeknek megfelelőbb munkát előállítani nem törekcsenek, de részben elnyomatnak a fővárosi és ausztriai gyárosok által, kik tömegesül vetik gyáripari áruikat piacainkra oly árért, minőért a kisipar do'gozni képtelen. A jobbmodu polgárok gyermekei vonakodnak iparosok lenni, úgy hogy jelenleg többnyire az alsóbb néposztály szolgáltatja a kisiparosokat, kik töke és megfelelő szakértelem hiányában csak nyomorognak.

Mi a gyáripari illeti, az, dacára az előbb említett okoknak, dacára a Romániával folytatott vámháborúnak meglehetősen virágzik, sőt előmenetelt tett a műmalmokat kivéve, mely iparág vesztesége igen nagy. A szeszfordék, petroleum-tisztítók, papir- és parquette-gyárak czélszerűbb berendezést nyertek, a posztógyárak nagyobb személyzettel dolgoznak s produktumaikat részben a belföldön, részben Szerbiában és Bulgáriában értékesítik. Ezeknek is kell küzdeni a többek közt egy körülménnyel, mely más iparúzó általban sohasem fordul elő. Hiányzik ugyanis nálunk a gyári munkásosztály s ezen szükségleteket a városi és közel vidéki olyan alsóbb néposztályból kell magoknak toborzaniok, kik igen természetesen minden szakismeret nélkül kerülven oda be, először beiskolázandók, s midőn már használhatók lennének, vagy azért, mert az egyforma gyári munkát megunják, vagy mert pár forintot már szereztek, — eltávoznak, másokat pedig hanyagságuk miatt kell elutasítani.

(Folytatása következik.)

Fogarasmegye rovata.

Fogarasmegye tavaszi rendes közgyűlése.

— 1887. május hó 27. és 28-án.

Folyó évi május hó 27-én és folytatva 28-án tartotta Fogaras vármegye ez idei tavaszi rendes közgyűlését. A tárgysorozat 146. tárgyat tartalmazott. Horváth Mihály főispán ur ő méltósága pontban 10 órakor nyitván meg az ülést, következő beszédet tartotta;

„Tisztelt közgyűlés! Midőn első sorban a mai napra összehívott Fogaras megye rendes közgyűlésére megjelent bizottsági tag urakat őszinte hazafias érzéssel üdvözölném, felhívom egyuttal, — tekintve a tárgysorozatban felhozott ügyek sokaságát és fontosságát, méltóztassanak azok felett higgadtan tanácskozva, e nemes megye jólétét előmozdító határozataikat meghozni.

Igen sok és fontos ügyek vannak a gyűlés tárgyaiul fölveve, melyek egyuttal hiven tükrözik, az utóbbi rendkívüli gyűlés óta e nemes megye kebelében történeteket, melyek felett intézkedni, s üdvös határozataikat érvényre juttatni e nemes megye rendes közgyűlése van hivatva.

Nem kívánom jelen megnyitó beszédemben a jelzett tárgyakat előzetesen részletezni, csak általánosan kívánom jelezni, hogy Fogaras megye közigazgatási ügy a megyei tiszt kar mint azt a közigazgatási bizottsága felévi, nemkülönben a jelen gyűlésre beérkezett számonkérő széki jegyzőkönyvek is bizonyítják, minden időben és körülmények között igyekeztek törvényszabta köteleességeiket, hazafias buzgalommal, a megye egyekes jóléte előmozdítása érdekében hiven teljesíteni.

Fel kívánom említeni, — bár szomoruan, — az ez évben előfordult gyakori égések következtében egyesek és községeket ért csapásokat, azonban, ha ezen csapások okozta sebeket még teljesen begyógyítani nem is lehetne, mégis minden ily esetekben megyei ügy más állami hivatalnokok, a cs. és kir. közös, úgy a kir. honvédség tiszt kar, — úgy e nemes megye polgárai önzetlenül sietének áldozatkészséggel hozott adományokkal, a szerencsétlen égettek fájdalmait enyhíteni, miertis hazafias előmerésemet kifejezni, e helyről kötelesesemnek tartom, s midőn ezt teszem egyesek iránt, mily nagy háláérzessel kell fogadnunk azon magasztos kegyet, melyben Munda községet Apostoli királyunk ő felsége, saját magán pénztárából részesíté, nemkülönben a magas magyar kormánynak, mind Munda, mind Galacz községek károsultjai felsegélyezésére adott kegyes adományokat Mindezen tények bizonyítják uraim, hogy felséges urunk királyunk, valamint magas kormánynak, csapások esetében is atyailag gondoskodnak mirőlünk, teljesítük tehát polgári köteleességeinket önön magunk érdekében is, szeretett megyénk és magyar hazánk iránt, mert akkor biztosok lehetünk, hogy mindég atyai gondoskodásban részesülünk magas kormánynak s a legmélyebb hódolattal szeretett felséges Apostoli Királyunk részéről is. Ezeknek általáni felémítése után, újból is üdvözölve és felkérve a megjelent bizottsági tag urakat a higgadt és komoly tanácskozásokra, ezennel Fogarasmegye rendes tavaszi közgyűlését megnyitom.

A mint fentebbi megnyitóból is kitűnik: a végrehajtó hatalom itteni képviselője, szíven hordván a vármegye jól felfogott érdekeit, a megyei élet rendjének, és a lakosság jólétének biztosítására törekszik. A czélirányos kormányzatnak e gyűlés is tanujele volt, már azáltal is hogy az ezen vármegyében lakó különböző nemzetiségű elemek, mily testvéries egyetértéssel hozták határozataikat, s mily példás szabatsággal, és szakértelmet tanusító módon intézték az oly sokra menő ügyeket.

Vármegyénk kormányzata oly kezekbe van téve, ki a közigazgatás vezetése s ellenőrzési tisztének nagy fontosságát nem csak felfogni képes, de szíven hordozni is tudja, miből kifolyólag önként következik: hogy itt személyeskedés okozta vitatkozások elő nem fordultak ugyan, azonban a közgyűlés folyama alatt, azon eset alkalmából, hogy a vármegye főjegyzője, egy a tárgyat nem értő bizottsági tag urnak, azt román nyelven is megmagyarázta B. Gy. bizottsági tag ur, — magyar ember — hivatkozással arra: hogy hát hiszen a főjegyző is románul beszél további felszólalását románul tette meg, illetve a bizottsági tagoknak románul magyarázta meg az általa előadandókat, mint egyébiránt csodálkozunk annyival kevésbbé lehet, minthogy a képviselő választások közeledvén, ezt valószínűleg népszerűség tekintetéből találta alkalmasnak.

Eltérőleg ettől jelezhetem: hogy a közgyűlés eléggé simán folyt le, — szóval: Horváth Mihály szeretve tisztelt főispánunk ő méltóságának Fogaras vármegye igen sokat köszönhet, az ő atyai gondossága folytán létesült megyénkben számos oly intézmény, mely úgy a megyei lakosság, mint az iparosok érdekében, pótolhatlan előnyöket nyújtanak, s kinek higgadt, részrehajlatlan eljárása által a nemzetiségeknek jó egyetértésben tartása is sikerült.

R. L.

A tüzkárosultak javára.

— Az „E. M. K. E.” brassóme gyei főiskolájának gyűjtése. —

Az országos tanáregyesület brassói

köre 25 frt.

A „Brassó” szerkesztősége 1 „

Összesen 26 frt.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága — mint értesülünk — f. hó 4-én Bethlenből városunkba érkezik s elnökölteni fog a f. hó 6-án tartandó ad hoc gyűlésen.

Városi közgyűlés. Brassó város képviselője f. hó 4-én, szombaton, d. e. 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyetlen tárgyát a legfelsőbb királyi kézirat kihirdetése képezi, melylyel az új országgyűlés összehívatik.

Adomány. A brassói magyar kaszinó f. hó 28-án tartott ülésében 10 frtot szavazott meg a tüzkárosultak javára.

Koronázási ünnepély. A brassói m. kir. állami főreáliskola ő felsége apostoli királyunk koronáztatásának 20-ik évfordulóját f. évi június hó 8-án, mint értesülünk, iskolai ünnepélylyel fogja megülni. Ez alkalommal többi között Dr. Mika Sándor a szent korona történetét fogja ismertetni, az ifjusági énekkar pedig Liszt Ferencz, a budapesti opera megnyitása ünnepére szerzett királyhymnusát is énekl. Külön megülnék nem bocsátatnak ki, de mint minden isko-

lai ünnepélyen, az iskola barátai szívesen látott vendégek. — Az ünnepély részletes programját annak idején közöljük.

Esperességi felügyelő. A brassói ág. hitv. evang. magyar esperesség egyházaiban e napokban történik az egyházmegyei világi felügyelő választása. Mint értesülünk, e tisztre báró Edelsheim Gyulay Lipót ő méltóságát sikerült megnyerni s egyhangu megválasztása kétségtelen. Ő méltósága, úgy halljuk, talán még a jelen év folyamán fogja ifju esperessége egyházait meglátogatni. Előre is üdvözöljük ez ősi erdélyi fői család nevének s erényének örökösét, az új munkatérren. Legyen működése áldásos e fejlődésükben oly soká elnyomott egyházakra; találja meg a munkája jutalmát a huszezer, hazánk keleti határszélét lakó magyar evangélikus haláljában, kik egyházi ügyeik felvirágoztatása közül való fáradozásáért áldani fogják.

Elhalasztott majális. A brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyző együletének hétfőre tervezett majálisát elmosta az eső. Nem hiába írta lapunk mult csütörtökön, — egy sajtóhiba következtében — hogy: „az eső kisérje el vendégeinket s maradjon velők.” Pedig ez csak sajtóhiba volt, mert azt akartuk mondani, — hogy az eső kisérje el csiki vendégeinket s maradjon velők. A kedélyesnek ígérkező majális június 5-én, vasárnap fog megtartatni. Reméljük, hogy addig az eső csakugyan csiki vendégeinkkel marad!

Vizsgálatok. A brassói állami alsófoku ipariszkola idei vizsgája — mint már előre jeleztük volt — ma este 7 órakor kezdődik s folytatva lesz holnap pénteken este 7—9 és vasárnap délelőtt 9—12 óráig, a mikor a jutalmak is ki fognak osztatni. Felhívjuk rá az érdeklődők figyelmét.

Érettségi vizsgálat. A brassói róm. kath. főgymnasiumon a szóbeli érettségi vizsgálatok f. hó 3-án s 4-én fognak megtartatni.

Nagy jégeső. A Schuller hegységen pünköszt vasárnapján borzasztó eső s majd jégeső volt. Sok brassói család már e korai évadban is felrándult a hegyre, de a borzasztó zivatar miatt még éjjelre is az ott lévő mentőházba szorult. Szentanuk állítják, hogy oly nagy jégesőt soha sem láttak még, mint ez volt. A jég majdnem tojásnagyságu volt.

Román gyűlés. A brassóme gyei román párt f. hó 3-án nagy gyűlést tart, melyen a szebeni delegáltak beszámolni fognak kiküldetésükről. Ugyan-e gyűlés megfogja alkotni a megyei választmányt s tárgyalni fogja a brassóme gyei románok álláspontját az idei brassóme gyei képviselő választásokon, esetleg meg is alakítja a végrehajtó bizottságot. Passivitás ez is?

Rendőri hírek. Pünköszt szombatján a rendőrség újból hajszát tartott az egész városban, melyet igen jó siker kísért. Egy egész sereg rakoncátlan, kicsapongó, erkölcstelen nőcseléd kísértetett be s büntetettet meg példásan, — úgy hogy remélhető, miszerint jövőben a cselédek között is nagyobb csend s rend lesz. — Csiki vendégek. Régi szokás szerint az idei pünkösztü ünnepekre is bejöttek a brassói cselédek szülei Csik s Háromszékből, a nélkül azonban, hogy a közcsendet és rendet csak kevésbé is zavarták volna. Verekedés. Hétfőn d. u. a cigóniában két cigány keményen összetűzött s összeverekedett, úgy hogy mindkettőt be kellett kísérni.

Dr. Reiner Zsigmond, Erzsébetváros szab. pártjának jelöltje beküldte programbeszédét. Csakis térszüke akadályoz meg abban, hogy ezen, írójának széles politikai látköréről tanuskodó, gyönyörű beszédet, bár kivonatolva is közöljük.

Véres választás. Most már a mi tulzó románaink sem fognak dicsekedni a romániai választások anyagi szelidségével. Május 20-án Galaczon a szabadelvű és conservatív választók között véres verekedésre került a dolog. Egy embert agyonlőttek, többen megsebesültek. Kik a hibások? Most keressik s majd külső, hogy a liberálisok is, a conservatívok is. Ezenkívül a banda de hocz-ok — tolvaj csapatok, — is ugyan csak szerepelnek oda át. — Az öreg Cogalniceano is elutazott Galaczra, hogy láthassa hogyan tudnak verekedni a galacziak. Ugy alig ha, mint ő tudott 1864-ben, midőn szétugrasztotta az országgyűlést s ágyuztatta Bukurest közepén a revolutionariusokat. Hogyan változnak az idők s benne még Cogalniceano is.

Kirándulók Sinaiába. Mult hó 30-án pünköszt hétfőjén a helybeli városi menetjegy-iroda kirándulást rendezett a román király vadregényes fekvésű nyaraló helyére. Az idő rendkívül kedvezett a kirándulóknak, felhőtlen tiszta ég derült fel a román területen s a Bucsecs magas hótakart csucsa kapráztatólag fényltek a hozzájuk verődött napsugaraktól. Valóban szebb időt képzelni sem lehetett. Sinaiába érkezve Aronsohn H. menetjegyiroda főnök vezetése alatt megtekintették a kirándulók a festői csoportban épített nyaralókat. Ezután Kirchner Eduárd kitűnő híru éttermében közös ebéd volt, a kirándulók nem győzték eléggé dicsérni a rendkívül izletes és választékos ételeket. Délután megtekintették a fürdőhelyiséget, királyi nyaralót és vadászlatot, a vizesést, mindenütt a fáradhatlanul buzgólkodó menetjegyirodai főnök vezetése mellett; 5¹/₂ órákor különvonaton visszaindultak Brassóba. Az indóháznál közös vacsora volt, hol Aronsohn H. urnak fáradozásaiért a kirándulók egy toastban mondottak meleg köszönetet. Egyáltalában a kirándulás minden tekintetben sikerült és csak sajnálhatják azok, kik abban részt nem vettek.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

pentru Școala - Sztényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 1896.—1887.

Hirdetmény

a házadó tárgyában.

Az 1883. évi XLIV. törvénycikk 16. §-a értelmében ezennel az alólírt városi adóhivatal részéről köztudomásra hozatik, miszerint az új megkésztett, a tek. m. kir. adófelügyelőség által az érvényesítési záradékkal ellátott és három évi érvényesítési 1887. évtől kezdődően megállapított házadó-összeírásai és kivetési lajstromok Brassó város, a méhkeretek, Derestye, felső- és alsó-Tömös részére a városi adóhivatalnál folyó évi június hó 1-jétől 8-ikáig délelőtt 8—12 és délután 3—5 óráig közszemlére ki vannak téve.

Ezen kitett adólaajstromokban foglalt adótételek ellen netáni felszólalásaikat és pedig:

- azon adózók, kik a házadóval már a múlt évben voltak megörv, 15 nap alatt, azaz június 15-ig bezárólag,
- azon adózók azonban, kik a kivetési lajstromban megállapított házadóval a kivetés évében első ízben rovatnak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt

a polgármesteri hivatalnál előterjeszthetik.

Ezen határidők után beadott felszólalások mint elkésztettek visszautasítottak.

Brassó, 1887. május hó 26.

(243 h. m.) 1—* A városi adóhivatal.

Lakások

kiadók: Nagy-utca 493. szám alatt az egész első emelet a Nagy-utca és Czérna-utca felé, szintegy egy az udvaron levő raktár.

Továbbá Széles-utca 596. szám alatt egy nagy szoba, egy udvari lakás, egy nagy borpince, egy istálló a hozzátartozó lakással.

Bővebb adatok megtudhatók özv. Wächter Lina főispánnál (Széles-utca 506. sz. a.), vagy Bíró Gyula cipőraktárában, (Nagy-utca 493. szám alatt).

(220) 3—3

Szám 455.—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium az 1887. évi május hó 12-én kelt 15472. számú rendeletével a fogarasi m. kir. áll. ménesuradalom alsó-szombatfalvi, alsó-ucsa, felső-veniczei, alsó-kománai telepén, és a lupsai és felső-veniczei nyári légelőn a folyó évben eszközözendő tatarozások helyreállítását 2193 frt 74 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1887. f. évi június hó 3-dik napjának d. e. 9 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajók felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel később érkeztettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szobán forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1887. május 19-én.

(236) 3—3

Sompek József,
kir. főmérnök.

Szám 172.—1887. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. törv. cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a segessvári kir. járásbíróóság 692. és 693. 1887. számú végzése által Segessvár városa javára Wulfschner Károly ellen 341 frt 62 kr tőke, 85 frt 40³/₈ krnak 1886. január 1-től, 85 frt 40³/₈ krnak 1886. április 1-től, 85 frt 40³/₈ krnak 1886. július 1-től, 85 frt 40³/₈ krnak 1886. október hó 1-ső napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 34 frt 21 kr perköltetés követelés erejéig elrendelt kifizetési vég-

rehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 860 frtra becsült: szekerek, tehenek, borjúk, lóhamok, 650 véka törökbuza, s 20 szekér szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 946./1887. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközölésére az 1887. évi június hó 8-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvénycikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv. cikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segessvár, 1887. május hó 22-én.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

(244) 1—1

(237) 2—3 Kerestetik

felvételre egy teljesen megbízható, józan életű

bolti szolgál.

Bővebbet megtudhatni: Papp Ferencz butorgyárosnál Brassóban a Nagy- és Czérna-utca sarkán.

Szám 333.—1887. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segessvári kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy sárdi Gábor Mikolai végrehajtónak sárdi Gábor Mikolai végrehajtást szenvedő elleni 68 frt 33 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segessvári kir. járásbíróóság) területén lévő Sárd községi határon fekvő, a sárdi 14. számú telekkönyvben A + 29, 30, 256^a, 296^b, 502, 555, 580¹/₂, 618^a, 737²/₃, 853^b, 890³/₄, 891^a, 893^a/₁, 894^a, 894^b, 1020^a/₂, 1020^b/₁, 1044^b, 1047^b, 1100^a, 1100^b, 1154^b, 1173¹/₂, 1183. és 1233^b helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi június hó 14-ik napján délelőtti 10 órakor Sárd községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 72 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, — avagy az 1881. évi LX. törv. cikk 170. §-a értelmében a bántépénzzel a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segessvár, 1887. március hó 8

A kir. járásbíróóság mint tllkvi hatóság.

(202) 1—1

Máthé,
kir. aljárásbíró.

Eladó

(235) 2—3

Sepsi-Angyalos községében, Sepsi-Szentgyörgyhez háromnegyed órai távolságban egy lak- s gazdasági épületekkel ellátott, a falu közepén fekvő 1 hold terjedelmű belső telek s ugyanazon község határára a belsőhez tartozó 24—25 hold szántókból álló fekvőséggel együtt szabad kézből.

Venni szándékozók bővebb értesítést nyerhetnek

özv. László Györgynénél

Brassó, almapiacz 93. sz.

Szám 17.—1887. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szent-ágothai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a volt nagy-sinkszéki majorsági alap végrehajtónak, százalmi ifj. Kelp Márton végrehajtást szenvedő elleni 219 frt 78 kr tőkekövetelés és járuléka iránti vég-

rehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a szent-ágothai kir. járásbíróóság) területén lévő és a százalmi határon fekvő a százalmi 413. számú telekkönyvben A + alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 492 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi június hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor a Százhalom községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis összesen 49. frt. 20. kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántépénzzel a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szent-Ágotha, 1887. évi febr. 12.

A kir. járásbíróóság m. telekkönyvi hatóság.

(230) 1—1

Steinburg,
kir. járásbíró

Valódi brünni

Posztók s szövetelek, métere 1 frttól fölfelé,

kitűnő minőségben szétküld magánosoknak is gyári áron

Epstein Leopold
BRÜNNBEN.

Minták bérmentve.

Szám 770.—1887. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy pálosi Butika Alexia végrehajtónak sz. budai Butika Mikolai hagyatékára végrehajtást szenvedett elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási

ügyében a köhalmi kir. járásbíróóság területén lévő a sz. budai határon fekvő a százalmi 182. sz. telekkönyvben A + 1—49. rend és 311, 312, 528, 1561, 1582, 1696, 1720, 1953, 1955, 2197, 2601, 2610²/₃, 2752¹/₁₈, 2935¹/₁₈, 3135, 4040, 4558, 4761, 4763, 5029, 5304, 5562, 5797, 6539, 6818, 7680, 7840, 8175¹/₂, 9826, 9931, 9991, 10235, 10288, 10360, 11035, 11096, 11221, 11434, 11712, 12277, 13181, 14081, 14440, 14460, 14461, 14900, 14920¹/₂, 15048, 15139, 15148. és 15478. helyr. sz. a. bejegyzett ingatlanokra az 1881. évi LX. t. cz. 156. §. alkalmazása mellett, az árverést 614 frt 72 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi június hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor Szász-Buda községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántépénzzel a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalm, 1887. március 29.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

(200) 1—1

Végh Albert,
kir. járásbíró.

Előnyös mellékkereset!

100 egész 300 frtot kereshet havonta

nálunk mindenki, a törvény által megengedett sorsjegyek részletfizetés mellett eladásával 3—6 tőke és kockázattal (risico) nélkül.

Ajánlatok intézendők:
A fővárosi váltóüzlet-társaság Adler és Társához, Budapesten.

Péter Mihály
cipőáru-raktára

a „Vörös esizmához“

Brassó, Nagy-utca 498. szám alatt,

ajánlja nagy választéku férfi-, női és gyermek lábbeli-raktárát. — Mérték szerinti megrendelések, a legjobb anyagból és legújabb divatu diszes kiállításban pontosan és illendő árban eszközöltetnek. Nemkülönben klesiny s keskenylábu nők számára ajánlok (míg a készlet tart) jó készítményű, magas sarku brünnel és bőrcipőket igen jutányos leszállított áron.

NAGY JÓZSEF

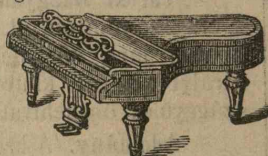

általános hangszer-kereskedése,

Alapított 1867-ben.

Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek-, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindennemű új hangszereimet és az azokhoz szükséges több ezerféle részeket felszerelésre. Szintegy nagy választékban legfinomabb római bél-, selyem-, fonott és angol acél-húrok.

Raktáron vannak: kontragordonok, gordonkák, brácsok, koncert- és másnemű finom hegedűk és vonók, ceterák, gitárok, kintornák, tilinkók, furulyák, fuvalók, klarinetek, rézkürtök, hangsupok, ocarinák, acél cimbalomak, kézi- és fúvó-harmonikák, gyermekhangszerek, harmoniumok, pianinok, zongorák.

Új orgonákat és régiakat minden nagyságban rövid időn felállítok

Kapható: Ariston, H-rophon, Orpheus, Symphonion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarabot játszanak; a Symphonion magára működő hangszerek.

Népezhimbalom, saját gyártmány, 20—50 frtig.

szabadalmazott kantsuk-kicsok hegedűkhöz. Nagy és kis fuvók.